

GP 1945

Flaggjunkare från KA 4 är Göteborgs bästa skytt

En flaggjunkare från det nyinvidga Älvsborgs kustartilleriregemente dokumenterade sig igår som den bästa militäre skytten i Göteborg med omnejd. Han - Hermansson är namnet - slogs med ett 60-tal officerare och underofficerare från A 2, KA 4, Lv 6, F 9, Fo-staben i Göteborg och Hemvärnet och segrade knappt över stadens näst bästa skytt, kollegan och flaggjunkare Jacobsson från samma regemente.

Det var Göteborgs första garnisonsmästerskap i skjutning pistol som gick av stapeln i terrängen vid Hovås. Tävlingen är den första i sitt slag och tillgick i korthet så, att de tävlande rusade ut i skog och mark efter en snitslad bana, hejdades tio gånger och ålades att snabbt, omdömesgillt och träffsäkert skjuta på ett 60-tal pappfigurer utlagda i terrängen. Varje man skulle skjuta 50 skott (om han hann) med kulsprutepistol och 42 med pistol. När bortåt 5.000 skott hade lossats stod flaggjunkare Hermansson som den oslagbare, men det satt hårt åt. Flaggjunkare Jacobsson låg med pistol och kulsprute- länge och väl som bästa man, men höll inte i spurten och fick på de sista figurerna så få träffar, att Hermansson gick om honom.

I den individuella tävlingen för officerare blev löjtnant Nyström bäst med 171 poäng, följd av flygaren fänrik Nykvist från F 9 med 165 poäng. Men här var det också på håret, att löjtnant Kleberg på Fo-staben istället skulle bli dagens näst bästa officer.

I underofficersklassen var det inget att göra åt flaggjunkare Hermansson och Jacobsson. Tredje man i klassen var styckjunkare Hellekant från A 2, ett gott stycke efter de två från Karingberget.

KA 4 vann också lagpriset med 995 poäng, medan flygarna kom mo närmast med 832 poäng.

KA 4 stod för arrangemangen den här gången och var tillräckligt barkade för att själva ta hem det lagpris de satt upp. Det utdelades omedelbart efteråt av överste Kolmodin. Tävlingen var upplagd med major Sundholm, KA 4, som överledare. Rapportsystemet fungerade som endast en militär organisation kan ordna det.

Terrängen var precis sådan som den bör vara vid mästerskapsskjutningar, knagglig att gå i, besvärlig att titta på och farlig att ramla ut för - om man inte såg upp. Där fanns stup på 15 - 20 meter, där man skulle stå på krönet och skjuta ner fienden i sänkan. Plötsligt kom man fram till en vit papperslapp, fastsatt på en pinne i marken. På den kunde läsas: Ni har hört svaga kommandoord i terrängen framför er. Pistolen laddas

med ett magasin med sju skott. Och när man tittade närmare i markerna såg man fienden i form av pappfigurer traska fram över diken och kärr, och då gällde det att tömma magasinet, medan fienden var inom skotthåll. På ett gärde ställdes plötsligt den tävlande framför hel- och halvfigurer, och det gällde att fördela krutet jämnt.

Den ur publiksynpunkt roligaste skjutstationen (där för övrigt många gjorde bort sig) bör få sin beskrivning. När en tävlande kom fram till stationen fick han bindel för ögonen (han betraktades som fånge) och leddes därefter fram i terrängen av fångvaktarna. Men så blevo dessa beskjutna och flydde med påföljd att fången - tävlanden - kunde riva av sig bindeln och se sig omkring. Det första han upptäckte var tre pappfigurer på cirka 40 meters håll. Dem skulle han skjuta ner. Men först måste vapnet laddas. Under tiden började figurerna röra på sig, och om den tävlande (vilket hände i flera fall) var oklok nog att ladda med tio patroner hade han inget att sikta på när han var skjutfärdig. Modellen här var att bara ladda med fem skott och skjuta under det att fienden/(pappfigurerna) flydde. Ofta var man som sagt mycket upptagen med att ladda, att man aldrig såg när fienden försvann.

Vid en annan skjutstation var man varnad för rök från en lägereld och när man tittade efter kunde man på 150 meters håll här upptäcka såväl tält som fiender plus hund. Många ansträngde sig att skjuta ner fienden, färre siktade på hunden och ännu färre på tältet. Men i detta låg det också fiender (vilket man med fantasi och sunt förnuft skulle räknat ut). Och själva tältet var ju inte så svårt att pricka rätt på.

En verkligt god poäng hittade man vid ett bergstup på 15 meter, nedför vilket de tävlande skulle ta sig på en lejdare. Hunnen halvvägs blev man beskjuden och då gällde det att snabbt besluta sig för att antingen dra pistol och omedelbart besvara beskjutningen eller fortsätta ner och därefter angripa fienden (i det senare fallet förlorade man givetvis tid och möjligheter att hinna skjuta). Slutligen kan nämnas en motorcykel-skjuts, där den tävlande från en obekvämlig och skakande plats bakpå kärran skulle skjuta i snårskogen mot tre figurer.